

Közgazdász

A Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem közéleti és kulturális hírlapja

Kertészkedni szívvel-lélekkel

Dr. Glits Márton, a Kertészettudományi Kar Növénykörtani tanszékének professzora eddigi oktatói tevékenysége elismerésül megkapta a Szent-Györgyi Albert-díjat. Az elismerés kapcsán kérdeztük a professzor urat az oktatásról, a szakmáról és a hallgatókról.

– Önt a Kertészettudományi Kar hallgatói nagyon jó előadónak tartják. Hogyan vagy kitől tanult meg ilyen élvezetes és színvonalas előadásokat tartani?

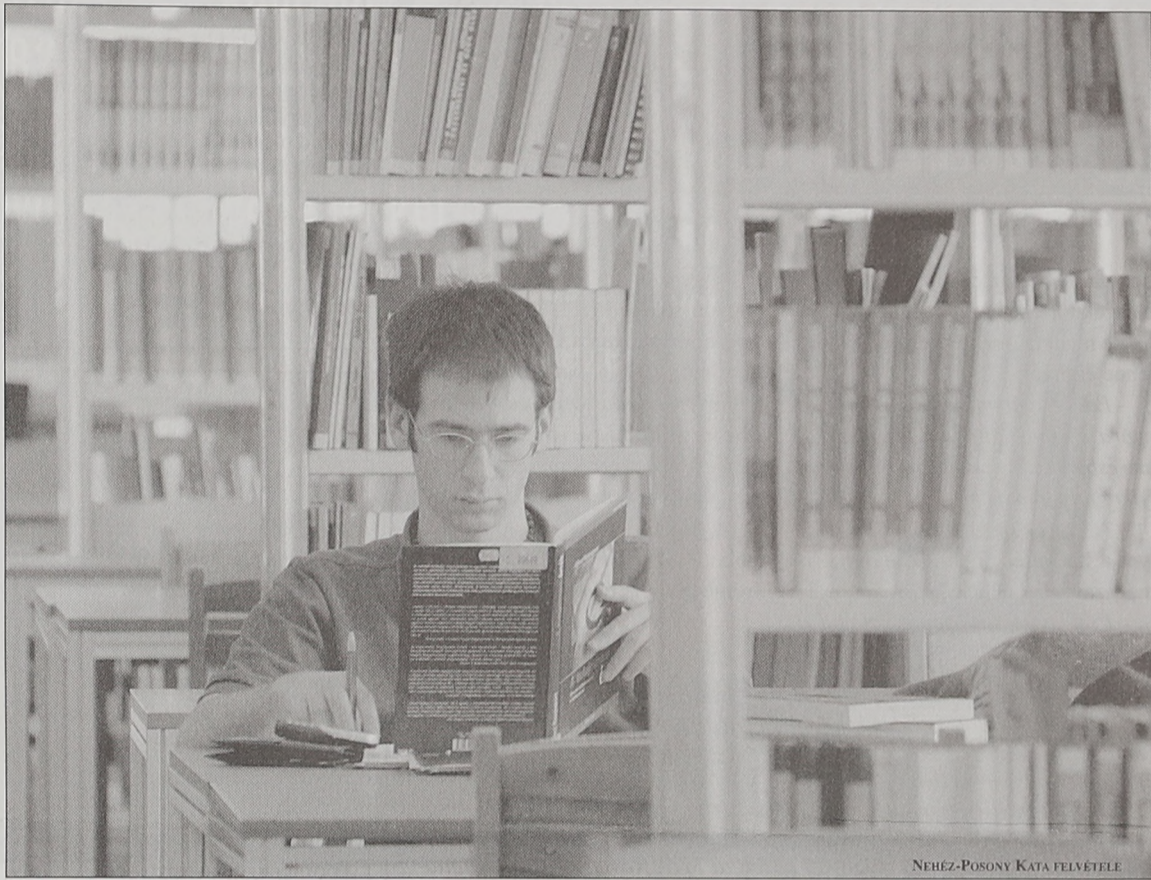
– Elvégeztem a tanárképzőt, majd mezőgazdasági szaktanári képesítést szereztem. A tanári végzettségem sokat segített eddigi munkámban. Annak idején, amikor az első gyakorlatomat tartottam, én is lámpalázás voltam. Ahhoz, hogy valaki jó előadó legyen, el kell tennie egy bizonyos időnek, mire az oktató megtanulja nemcsak azt, hogy mit, hanem hogy hogyan adjon elő. Előre készülni erre a feladatra igazából nem lehet. Kell egy bizonyos szakmai magabiztosság is, mert ennek meglétével az oktatónak nem azzal kell foglalkoznia, hogy mit mondjon, mit adjon elő, hanem hogy miként találja a hallgatói részére az adott témát. Korábban a kollégáimmal együtt sok tanfolyamot tartottunk termelők részére, nemritkán óriási hallgatóság előtt. Előfordult, hogy ott közölték velünk, miről is kell előadást tartanunk. Ezek az előadások rengeteg élményt és tapasztalatot szereztem. A kórtan nem egy látványos tárgy, így lebilincselő vagy élményszerű előadást csak úgy lehet tartani, hogy van az előadónak gyakorlati élményanyaga, melyet a hallgatóival meg tud osztani. Egy növényvédelmi tárgyat természetesen gyakorlat nélkül is elég nehéz tanítani. Ugyanazt másként kell elmondani egy kertbarátnak, egy kertészeti jellegű, szakmai végzettség nélküli termelőnek, egy okleveles mérnök-hallgatónak vagy egy növényvédelmi szakmérnöknek.

A nevelés is érdekes és fontos dolog. Ezen a partnerséget szerettem volna a hallgatókkal, a szakma megszerettségét. A hallgató igényli az egyéniséget, a tanároknak való kedvességét. Ezt a mai megnövekedett hallgatói létszám nem teszi lehetővé. Úgy látom, a hallgatók részéről a partnerség is megvan.

– Hogyan látja a növényvédelmi szakma jövőjét, ezen belül is a Kertészettudományi Karon folyó növényvédelmi képzés jövőjét, lehetőségeit?

(Folytatás a 2. oldalon)

Ki miért jár a könyvtárba?

NEHÉZ-POSONYI KATA FELVÉTELE

Rövid séta az egyetemi könyvtárban: ruhatár, néha morcos alkalmazottakkal, földszint, számítógépek katalógussal, internettel, csoki- és kávéautomata, lépcső, olvasóterem, büfé udvarias alkalmazottal, megint számítógépek katalógussal, második emelet (bár ott még sohasem jártam), paksamétakitöltés, sorban állás a fénymásológépnél, kölcsönzés, a könyvek bemutatása a kijáratnál, távozás...

(Folytatás a 6. oldalon)

Vitaindító

Felsőoktatás a piacon

Gyakori félreértés, hogy a piacgazdaságnak megfelelő egyetemi-főiskolai rendszer az, amely maga is közvetlenül ki van téve a piaci hatásoknak, amely a gazdasági szféra visszajelzései alapján alakítja oktatási tematikáját, diákjai jelzéseire figyelve változtatja módszereit, a munkaerő-piaci keresleti oldal jelzéseire figyelve alakítja kínálatát. Ez az elképzelés, bár szimpatikus, de sajnos nem működik. Az így elképzelt formában ritkán fejlődik egy oktatási rendszer és – miként a későbbiekben rámutatunk – a felsőoktatási szféra sajátosságai okán csak igen pazarlóan, felesleges árszintű és egyéni ráfordítások árán haladhat így ilyen működés irányába.

Visszatekintés

A szocializmus évtizedeiben a felsőoktatás helyzetét, szerepét és funkcióit vizsgálva ellentmondásos folyamatokat láthatunk.

A gazdaság egészére 1950 és 1990 között jellemző volt, hogy mind a termelékenységben, mind a termékek minőségében fokozatosan mindinkább elmaradt nyugat-euró-

pai és amerikai versenytársaitól, sőt a versenyképességnek ez a fokozatos gyengülése okozta alapvetően a rendszer bukását, addig az oktatási rendszer egésze, és ezen belül a felsőoktatás, minőségében is és hatékonyságában is versenyképes maradt nyugati társaival. Ezt a versenyképességet nemcsak azzal bizonyíthatjuk, hogy egyetemünket mindinkább elismerték nemzetközi szervezetekben, fórumokon, hanem azzal is, hogy a nyugatra távozott diplomások általában zökkenőmentesen illeszkedtek be a fogadó társadalom értelmiségi rétegébe, sőt kiváló felkészültséggel – számtalan példával igazolhatóan – gyors karriert is csináltak.

Míg az ipari termelésben, a terméktermelésben az alacsony minőségű tömegáru termelése volt jellemző a rendszerre, addig az oktatásban épp fordítva: kicsiny volumenben állították elő a magas színvonalú „terméket”. Ez a jelenség azért is figyelemre méltó, mert elmentben áll a szocialista rendszer vallott ideológiájával is. Ez az ideológia esélyegyenlőséget hirdetett, azt ígérte, hogy társadalmi száma-

zástól függetlenül nyitja meg a szégyenesebb néprétegek előtt is a társadalmi mobilitás oktatási rendszeren keresztül vezető útját, mégis, a '70-es, '80-as évek felmérései, szociológiai vizsgálatai azt mutatták, hogy a szűk kibocsátási kapacitás, a szigorú és erős szelekció egyértelműen oda vezet, hogy a módosabb, városi, illetve elsősorban fővárosi vezető és értelmiségi családok gyermekeinek esélye a továbbtanulásra 8-10-szeres volt vidéki társaikkal összehasonlítva. Eközben éppen nyugaton indult meg egy folyamat (ellentmondásos okok eredményeként), amelynek következtében mind szélesebbre terjedt a felsőoktatás kapui, kialakultak pénzügyi kompenzációs mechanizmusok, struktúrák, és ezek segítségével jelentősen csökkent a továbbtanulási esélyegyenlőtlenség, mind többen – származástól függetlenül – juthattak be a felsőfokú képzésbe. A rendszerváltás után Magyarországra, ha megkésve is, követte a fejlett világ tendenciáit, a felsőoktatás képzési keretszámai közel megháromszorozódtak, mind tömegesebbé vált az oktatás.

(Folytatás a 4. oldalon)

Hírek

AZ ÁB-AEGON Rt. pályázatot hirdet „A hazai biztosítási piac feltérképezése” címmel tanulmány írására. A pályázaton részt vehetnek a főiskolai és egyetemi szintű alapképzésben, a szakirányú továbbképzésben és a kiegészítő képzésben részt vevő főiskolai vagy egyetemi hallgatók. Beadási határidő: május 15.

MARXI KÉRDÉSEK, MAI VÁLASZOK
– TEK-konferencia március 11–12-én a III-as előadóban.

A TUDOMÁNY A NŐKÉRT ALAPÍTVÁNY kuratóriuma a közönségre ajánlott 2002. évi jövedelemadó 1%-át. A befolyt összeget a WSK tanfolyamokon és az egyetemi oktatásban használt videokamera vásárlására fordították. Koczka Katalin egyetemi tanár a kuratórium nevében előre is köszöni mindenkinek, aki idejében adója 1%-át a 18055555-1-43 adószámra utalja.

AZ ISC TRANSITION, Competitiveness and Economic Growth című könyvsorozatának ötödik, most megjelent tagja a napjaink közgazdaságában felértékelődő területi, regionális ismereteket tárgyalja. A tanulmánykötetet a regionális tudományok legelismertebb magyar tudósa, Enyedi György professzor és Tózsza István az Államigazgatási Kar tanszékvezetője szerkesztette.

Siemens Akadémia

Az államigazgatási szakemberképzés támogatása, a korszerű elektronikus kormányzati eszközökkel és megoldásokkal kapcsolatos ismeretek oktatásának előmozdítása a Siemens által képviselt know-how és szakmai tapasztalatok felhasználásával a célja a Siemens Rt. és a BKÁE között létrejött együttműködési megállapodásnak. A 2003/2004-es tanév második félévétől 2004 végéig terjedő időszakban a Siemens szakmai anyagok átadásával, előadások tartásával vesz részt az egyetemen folyó graduális közigazgatás-szervezési képzés e-kormányzás irányú továbbfejlesztésében, valamint a közalkalmazottak és köztisztviselők továbbképzésében. A Siemens közreműködik továbbá kutatási és szervezettefejlesztési tevékenységével a Siemens e-Government Akadémia és az e-Government szak megteremtésében. Beke-Martos Gábor, a Siemens Rt. gazdasági és pénzügyi igazgatója elmondta, hogy a Siemens az együttműködéssel a közigazgatásban meghonosítandó infokommunikációs kultúra megteremtését kívánja szolgálni.

Kertészkedni szívvel-lélekkel

(Folytatás az 1. oldalról)

– Én mindig csak a kertészképzésben gondolkodom. A növényvédelmi képzésünkre nézve döntő, hogy mi lesz a kertészmérnökképzéseinkkel. Ma Magyarországon a kertészmérnökök számára nálunk oktatják a legnagyobb óraszámban a növényvédelmi tárgyakat. Magas szintű képzést alakítottunk ki, amire büszkék vagyunk.

A szakirányú képzés még intenzívebb, de ezt távolabban gondolkodva ki kell váltanunk a növényorvosi képzéssel. A növényorvosi képzést Keszthelyen már akkreditáltatták, ezért nekünk csak az indítását kell akkreditáltatnunk. Ugyanez a helyzet a posztgraduális szintű növényvédelmi szakmérnöki képzéssel is, melynek indítását szintén akkreditáltatnunk kell. Hosszú távon meg kell oldani a növényorvosok és szakmérnökök évenkénti továbbképzését is, melyből messzemenően ki kell venni a részünket. Szintén fontosnak tartom a szaktanácsadó tevékenységet. Magas szintű szaktanácsadó tevékenységet kell végeznünk, melyhez szakemberek szükségesek. A szaktanácsadásnak több formája lehet, jó példa a Növénykórtani és a Zöldségtermesztési Tanszék összefogása. Fontos a doktorképzés is, amely a tudományos továbblépés feltétele. Ezek azok a kihívások, melyeknek meg kell felelnünk, melyeket meg kell oldanunk, mert ha mi nem indítjuk el, illetve fejlesztjük ezeket a képzéseinket, akkor más egyetemek végzik el helyettünk a feladatokat. Ezekhez a képzésekhez a szakmai feltételek megvannak, de az infrastrukturális feltételeket bizony fejleszteni kell.

– Jelenleg Ön ismeri legjobban a tanszék múltját. Tervezi-e, hogy ezt írásos formában megörökítse az utókornak?

– Ehhez sajnos nem minden adat áll rendelkezésre. A tanszék Schilberszky Károly alapította, abban az időben a ma számunkra fontos adatok nem voltak azok, ezért nem őrizték meg azokat, csak az emlékezetemben élnek, de a kép nagyjából így is összeállhat. Bognár Sándor a Növényvédelem című könyv rész-

Dr. Glits Márton a díjátadáson

ben tartalmazza ezt az anyagot. A tanszék történetét így meg lehetne írni, de nem tudom, milyen érdeklődés lenne ez iránt.

– Eddigi pályafutása során bizonyára számos kitüntetésben és elismerésben részesült. Ezek közül melyikre a legbüszkébb?

– A Professor Optimus díjra, melyet a hallgatók több alkalommal is megszavaztak nekem.

– Professzor úr, üzen-e valamit a hallgatóknak?

– Azt szeretném, ha továbbra is nagyon sok jó kertész lenne. Mind-egy, hogy milyen szakirányt választ az illető, csak a tanulmányait és a munkáját szívvel-lélekkel végezze. Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy azért kapom a fizetésem, amit szívesen csinállok. Akinek ez megadatik az életében, az boldog ember. Szeretném, ha ebben az örömben ők is részesülhettek.

Ifj. Szalai Ferenc

Dr. Glits Márton egyetemi tanulmányait 1952–57 között az Agrártudományi Egyetem Kertész- és Szőlőgazdaság-tudományi Karán, majd ennek jogutód intézményében, a Kertészeti és Szőlészeti Főiskolán végezte. 1957–58-ban a Földművelésügyi Minisztérium Kísérletügyi Igazgatóságán mint gyakornok tevékenykedett, a szolgálati helye a mai Növénykórtani Tanszék jogelődje volt. 1958–59 között az MTA Növényvédelmi Kutatóintézetében dolgozott tudományos segédmunkatársként. Doktori fokozatát summa cum laude minősítéssel 1969-ben szerezte meg. Kutatási területe a doktori fokozat megszerzése idején a zöldségnövények szklerotíniás betegsége volt. 1977-ben lett a mezőgazdasági tudományok kandidátusa.

1959. január 1-jével nevezték ki a Növénykórtani Tanszékre egyetemi tanársegédnek. Azóta a Budapesti Közgazdaság-tudományi és Államgazdasági Egyetem jogelőd intézményeiben dolgozik. 1959-ben tanársegédi, majd 1970-ben adjunktusi kinevezést kapott, 1978-tól docens, 1993 óta pedig egyetemi tanár. 1960-tól 1985-ig a Növénykórtani Tanszék tanszék-vezető-helyettese, 1991-től 1999-ig tanszékvezetője. 1982–89 között a Kertészeti Kar oktatási dékánhelyettese. 1967-től a Növénykórtan és a hozzá kapcsolódó tárgyak, 1985-től az Integrált növényvédelem tárgy oktatója, előadója.

Ötvenkét szakkönyv szerzője vagy társszerzője, 63 tudományos dolgozat, 31 szakcikk és egyéb cikk szerzője. Dolgozataiban meglehetősen sok új betegséget közölt.

A Kertészettudományi Kar felterjesztése alapján, a 70. születésnapja alkalmából megkapta a Szent-Györgyi Albert-díjat, melyet az oktatási tevékenysége elismeréséül adományoztak részére.

Számára egyben kedvtelése is: hobbija a kertészkedés.

Pető Szabolcs Ahogy láttam

És te, aki hinni önmagadba jársz,
hogyan lehetnél büntelen,
ha percenként gyónásra vársz,
s gyóntatod a lelked szüntelen,
hisz semmi gonddod nincs, csak
hogy nem lehetsz ma isten.

És te, aki élni tengerpartra vágsz,
talpad alatt a földet feledeled,
a barátságot, ha kell megveszed,
a szerelmet meg bárból renedeled,
hogy hazudsz, azt mindenki látja,
igaznak végül csak te hiszed.

És te, ki miattuk latrinába hányasz,
fogad közt egy verset összerágsz,
de lenyelni mégsem hagyhatod,
előttük egy falra ragasztod,
majd megőrülsz lassan, hangtalan,
hisz az írás számukra olvashatatlan.

És végül én, kinek ajka olvatag,
csöndet fonok a hangra
ma éjjel.
Ma éjjel
utoljára.

Gincsei Tamás Holdfény söröző

Sötét vigyázón tépve
Holdra lép a Napnak éke.
Belemállva porkörébe
Fehért nyál a feketére.

Földre vetül e kétes fény,
S, mint egy tűzlő korcskezdemény
Megtalálva féreghelyét,
lágyan vágja buzgó erét.

S minden egyes lüktetésre
Forrón buggyan folyó vére,
Melegséget hozva téltre,
Őszes feje tetejére.

Bágyadtan szemléli átkát,
Mi rombolja belső várát.
S csapolva vörös nektárját
Habosra tölti korsóját.

De nem oltja szomját vele,
Hiába telik fénybele.
Így most másfelé nyúl keze,
Bódítóbb nedűt keresve – ...

Naplótöredék

...Ez a nap más, ez a nap jó.
A gondok sötét tengerére
Ma nem futott ki az öreg hajó...

Kedves Hallgatók!

2004. március 24–25-én újra állásbörze, Közgáz KarrierExpo a Fővám téren! Hogyan készüljete fel az állásbörzére? Látogassatok el az állásbörzére: www.karrierexpo.bkae.hu-ra, ahol folyamatosan figyelemmel kísérhetitek, hogy milyen munkaadók jelennek meg standokkal, kik hirdetnek csak a Cégekatalógusban, milyen felkészítő program várható stb. További segítséget nyújt a rendezvény munkáltatói kiadványa (Cégekatalógus), mely leg többbször jelképes összegért a helyszínen megvásárolható és a munkáltatói kapcsolatok, a cégről közölt legfőbb tudnivalók található benne.

Hogyan jelentetek meg az állásbörzén? Nem kell feltétlenül öltönyt/kosztümöt felvenni, jöhetnek hétköznapi ruhában, ám mindenképpen ápoltak legyetek. Frissen mosott haj, fiúk! Borotvált arc, tiszta és semmiképpen sem gyűrött öltözék ajánlott még akkor is, ha csak farmert és pólót vesztek fel.

Minden látogatónak mást jelent az állásbörze: az alsóbb évek csak érdeklődnek, a negyedévesek szakmai gyakorlatot vagy részdíós munkát, míg a végzősök vagy fiatal diplomások már állást keresnek. Ha nemcsak kíváncsiságból jöttök börszere, hanem kapcsolatot akartok építeni vagy pozíció kerestek, feltétlenül hozzatok magatokkal néhány tuat fényképes önéletrajzot!

Jó tudni, hogy a munkaerőpiac alapvető változásai átszabták az állásbörzék „arcát” is: Nem ritka, hogy naponta 4 ezer látogató fordul meg a kiállítói standok körül, és különösen ebédidőben nagy a tömeg. A fiatal diplomások munkaerőpiacán túlkínálata látványos, mert az óriási érdeklődés ellenére a kiállítók száma az elmúlt években nem gyarapodott, sőt néhány börszén csökkent. A munkáltatók képviselői nem feltétlenül azonnali lehelésre keresnek munkatársakat, lehet, hogy „csak” önéletrajzokat gyűjtenek be, vagyis nem kell feltétlenül azonnali állásajánlatra számítani. A munkáltatók friss szakemberigénye nem az állásbörzék időpontjához igazodik; vagyis céges adatbázisba jelentkezni nem feltétlenül jelent rosszat, kudarcot.

Mint már előző lapszámunkból is értesülhettek: Karrier Menedzsment Szemináriumot minden kedden 14.00-15.15 között tartunk.

– Március 16-án az értékelő központ és a grafológia kiválasztásbeli szerepéről hallhattok

– Március 23-án pedig próbainterjúkon vehettek részt.

Karrier Profil rendezvényünkön sorra vesszük azokat a pályákat, amin – felmerésük szerint – a legtöbb végzősünk kívánna elhelyezkedni. Igdtávasszal az értékesítés-kereskedelem, a logisztika, a tanácsadási és a pénzügyi terület kínálta karrierutakat követjük nyomon 1-1 cég előadásán. Az eddigi programok:

Március 17.: Kihívások a XXI. századi értékesítésben (Procter&Gamble)

Március végén: Karrierlehetőségek a logisztika területén (felkért előadó: Siemens)

Ne feledjétek!

• Ha nem kaptok Karrier Hírlevelet, amelyben tájékoztatunk benneteket aktuális programjainkról, állásajánlatokról, iratkozatok fel a listánkra.

• Egyéni és csoportos tanácsadással is segítünk, interjún írd meg önéletrajzodat, milyen interjúra számíthatsz stb.

További információk:

személyesen a Közgáz Főépület
31-es szobájában,
telefonon a 6086-os és a 6080-as
mellékeken vagy a 216-2782-es
és a 215-5538-as számokon;
e-mail: karrier@bkae.hu;
web: www.karrierexpo.bkae.hu

Aktuális állásajánlatainkat
a 7. oldalon olvashatjátok.

Minek nevezzenek?

Ha nem is mélyen, de vallásosnak érzem magam, próbálok aszerint élni. Megkereszteltek, voltam elsőáldozó és bérmálkoztam is, sőt! Házaságot is szeretnék kötni, természetesen templomban (is). A bérmánévként kapott név azonban nem került be automatikusan az anyakönyvembe.

Mivel azt szerettem volna, hogy hivatalosan is „Flórián” legyek, papír be a BM-be, illetékbélyeg, ilyen papír, olyan papír, macera. De akartam, s lett. Persze én balga rögtön választottam, s nem lehettem körül alaposan. Hogy mi lehettem volna? Még felsorolni is szörnyű!

Kevin, Vidor, Harri, Zserald. Huh, most nézem csak, hogy a gépem aláhúzza a hét törpe egyikének a kivéte-

lével a másik három szép nevet. Ebből is látszik, hogy 2000-es a programom. Bár megnézném én azokat a szülőket, akik ilyenekkel büntetik csöppségeiket. És sajnos vannak! Ha csak kicsiny falum még apróbb falu-újságját nézem, le vagyok döbbenve. István, László, András, Zsuzsanna, Éva, Margit alig, Kevin, Anissza, Rodica viszont igen!

A „gagyinévadási-hullám” a ’80-as években kezdődött, amikor bejöttek az „ertelmes” szappanoperák, s így lett mind több Isaura, Leoncio, majd jöttek Jockeyék (bár ilyenkor bevallom, zavarnak vagyok, hogy hogyan is kell írni, azaz fonetikus vagy „eredetien”). Csak nehogy következzenek a Segalok, Milók és Pandorák. Bár tény, hogy az internet

egyik keresőjébe bepötyögve a „Pandora” nevet – 3 070 000 oldalt adott ki... Mondjuk az is hozzátartozik, hogy ebből mindössze 13 000 a magyar szajt(?)

Minden évben az MTA dönt a nevről, különféle szabályok alapján, s utasít el, illetve vesz fel neveket. A logikát viszont nem látom benne. Például ha Áfonya lehet valaki, akkor Cseresznye miért nem? Mert azt hogy visszadobták a kutyanévként használt Totót és Zsömét, az még logikus (a Zsömét megint aláhúzta a gép).

Emlékszem réges-régről egy Friderikusz-show-ra, amiben furcsa nevű emberek szerepeltek. Igaz, más műsorban is faggatott ilyen személyeket egy Mónika nevű sztármű-

sorvezető is! Volt ott Oda Buda, Punczi Imre, Ragyogó Napsugár. Ők valahogy elfogadták a nevüket, és a tizennyolcadik életévük betöltése után nem változtatták meg, pedig a törvény ezt lehetővé teszi. Mi több, manapság házasságkötéskor már a férj is felveheti a felesége családi nevét is. Egy jelentkező már biztosan van: Cseh József.

S ha már nem lehettem Neo vagy Lulu, és szüleimnek volt annyi esze hogy nem Harsánynak, Harrinek avagy Zseraldnak neveztek el, hálát adok az égnek (s Nekik), s élek így tovább, boldogan és gondtalanul a nevemmel. S mivel a cikket nem tudom frappánsan bafejezni, hát egyszerűen csak abbahagyom.

Végh László Flórián

PROFESSZIONÁLIS KIADVÁNYSZERKESZTÉS TERVEZÉSTŐL – KIVITELEZÉSIG

- ➔ Reklámgrafika
- ➔ Nyomdai előkészítés
- ➔ Bérlevilágítás (B2-es méretben, Scitex Dolev levilágítóval 0–24 óráig)
- ➔ Nyomtatás: kis és

- nagy példányszámú kiadványok készítése Heidelbergi Speedmaster nyomdagépekkel
- ➔ Kiállításkivitelezés
- ➔ Rendezvényszervezés

G3-as és G4-es Macintosh gépek, A3+ méretű, fotóminőségű nyomtatás (Xerox Phaser 7700)

10 év tapasztalatával várjuk kedves megrendelőinket.

1118 Budapest XI., Társ u. 4.
Tel.: 372-0467, 209-3859
Fax: 466-5211
E-mail: reklam@perjesi.hu
www.perjesi.hu

Igazi európai hallgatókká válunk-e?

Hogy mennyire fontos és hasznos az Európával való együttműködés, azt mostanában elég sokszor hallhatjuk. De azt, hogy ez igazából hogyan is valósulhat meg, már kevésbé. Karrierünk alakulásának szempontjából egy külföldön eltöltött félév rendkívül meghatározó lehet. Nem csak azért, mert tökéletesíthetjük nyelvtudásunkat, hanem azért is, mert hazai környezetben talán másképp láthatunk bizonyos lehetőségeket, ezeken túl pedig érdekes kultúrával és más szokásokkal ismerkedhetünk meg. Ki gondolná, hogy az Erasmus-ösztöndíj mind biztosítani tudja ezeket a lehetőségeket?

Az AEGEE-Budapest tagjaként – melynek célkitűzése az Európa-szerte tanuló diákok együttműködése, közös projekteik kidolgozása – nagy örömmre szolgált, hogy ismét megrendezhettük a Nemzetközi Igazgatóság támogatásával az Erasmus Info Napokat tavaly december 1-jén és 2-án a nálunk tanuló külföldi diákok részvételével. A Tandem program keretében már több mint három féléve segítük Magyarországra érkező diákok beilleszkedésében, a programszervezésben, de ez a két-napos esemény volt eddig a legérdekesebb. Minden nemzet lelkes diákja örömmel hozta a prospektusokat, broszúrákat a saját egyeteméről, hogy bemutathassa nekünk, magyar diákoknak, mennyi mindent várhat ránk, ha úgy döntünk, hogy külföldön töltünk egy szemesztert. A külön kis standokon óriási zászlók mutatták, merre is kell mennünk, és az egyetemünk aulájának közepén is közös játékokra biztattuk a sok érdeklődőt. Végül a záró fogadáson ételital és persze zene várta a külföldi diákokat és magyar tandemeseiket, akiket még egy élő Mikulás is megleptünk. Dr. Zoltayné dr. Paprika Zita, a Nemzetközi Igazgatóság elnöke és Csala Judit Erasmus-koordinátor elégedetten zárhatta le az eseményt, majd utána egy bye-bye party keretében beszélgethettük ki magunkat külföldi társainkkal.

Bocsi Enikő
Európai Hallgatók Egyesülete
AEGEE-Budapest

VÁRJUK VENDÉGSÉGBE MAGYARORSZÁGOT!

SZEREZZEN SZEMÉLYES ÉLMÉNYEKET
A NUKLEÁRIS ENERGIA
BÉKÉS CÉLÚ ALKALMAZÁSÁRÓL!

PAKSI ATOMERŐMŰ RT.

LÁTOGATÓ KÖZPONT
7031 Paks, Pf 71. Telefon: 06 (75) 508 833
www.atomeromu.hu

(Folytatás az 1. oldalról)

Iskola a piacon

Természetesen a felsőoktatás is millió szállal érintkezik a piaccal. Találkozása a munkaerőpiaccal ad választ arra, hogy vajon az oktatásban dolgozók bére lehetővé teszi-e, hogy a legjobb koponyák tanítsanak az egyetemen? Ki tudja-e elégíteni az adott intézmény hallgatóinak elvárásait anyagi-műszaki feltételekkel (oktatási termék, technika, informatikai rendszer stb.) és természetesen tartalmilag (tananyagstruktúra, foglalkozások színvonala stb.). A kínálatra hatnak a gazdaság által diktált divatok, amelyek tükrözhetnek hosszú távú tendenciákat is (pl. az informatikai képzés iránti igény), de lehetnek rövidebb távú, konjunkturális tényezők is (ilyen például Magyarországon a jogász- és a közgazdászok képzés iránt megnövekedett érdeklődés, ami a kínálati oldalt is jelentősen megnövelte).

A piaci impulzusok érvényesülésének sajátosságai a felsőoktatásban

Mégis, ha van is számtalan, közvetlen kapcsolódás a piac és a felsőoktatás között, egy sor olyan tényező is működik, amely jól megkülönböztethetővé teszi a szektort a termelés más ágazataitól.

Ha egy bútorgyártó vállalkozás termékei iránt csappan a piaci kereslet, erről a termelő egy jól működő piacgazdaságban igen hamar tudomást szerez, néhány héten vagy hónapon belül megpróbálja követni a piaci trendeket, tehát például más stílusú bútort kezd gyártani, javítja marketingjét – ha tudja –, csökkenti költségeit, árait, és sorolhatjuk azokat a lépéseket, amelyek segítségével gyors ütemben alkalmazkodik a piac változásaihoz. Ha nem tud megfelelő ütemben alkalmazkodni, akkor bevételei elmaradnak költségeitől, és a teljes termelőszerkezet csődbe megy, felszámolásra kerül, kihullik a piacról. Más a helyzet azonban a felsőoktatással. A „termék” előállításának folyamata módfelett hosszú, minimálisan 5 év, de valójában ennek közel a kétszerese, hiszen ha meg is kívánnánk szüntetni egy felsőoktatási intézményt, akkor is biztosítanunk kell a vállalt szolgáltatást (oktatást) azok számára, akik e döntés pillanatában felvették, akár elsőévesként tanulnak az adott intézményben.

Már az alapinformáció sem ugyanúgy érkezik egy egyetemre, mint egy termelővállalathoz. Nem azonnal (vagy másnap) derül ki, hogy az oktatás – tartalma, struktúrája, szerkezete és egyéb paramétere – elmarad a kívánalmaktól, hanem ez a visszajelzés a végzett diplomások munkába állását követő 3-4 év múlva válik markánsná, és egy-egy kibocsátott évfolyam elhelyezkedési mutatói – pozitív és negatív értelemben egyaránt – ugyanannyira esetleges, időszakos, véletlenszerű hatások eredményei lehetnek, miként a bútorgyártó cég sem valószínű, hogy egyetlen hónap forgalmi adataiból túlon túl messzemenő következtetést vonna le. Sőt, többszörös és így igen

időigényes visszacsatolási folyamatok működnek ezen a piacon, mert egy intézmény végzőseinek elhelyezkedési esélyeit erősen befolyásolja az intézmény hírneve, míg az intézmény hírnevét meghatározóan befolyásolhatja a korábban kibocsátott évfolyamok munkaerőpiacra felmutatott sikere. A hírnév lassan változó kategória, és ugyanez a hírnév befolyásolja a jelentkezőket is, amikor pályaválasztásról döntenek. Ők, egyrészt a választást kívánt szakma perspektíváját, hírnevét,

livé válásukat előzi meg, hozzátevé azt a pozitív hatást is, hogy minél magasabban kvalifikált valaki, annál jobb a munkaerő-piaci esélyei is. Ennek következtében már ma is tapasztalhatjuk, hogy leértékelődnek diplomák, és olyan munkaköröket (hálózati menedzser, titkárságvezető stb.), amelyeket néhány éve érettségivel és szaktanfolyammal el lehetett látni, ma diplomások (sőt nemritkán többdiplomások) töltenek be.

Még egy fontos tényezőt kell megemlíteni, és ez a demográfiai helyzet

diploma garantál. Óhatatlan, hogy egyes iskolák kínálatában előtérbe kerüljön az ígért papír (diploma) és háttérbe szoruljon az elérhető tudás. Gyakori ez egy-egy intézményen belül is, amikor a hallgatók nem feltétlenül a nagy elmélyült tudást kínál, magas és nehéz követelményeket támasztó szakot vagy tárgyat választják, hanem előnyben részesítik a kisebb energiáfordítással elérhető, könnyebben megszerezhető eredményt ígérő szakot vagy tantárgyat. Ilyen érdekltség kétségtelenül fennáll, miközben az is

nem követi a folyamat logikáját, nem kap akkreditációt – hiszen a BKÁE hosszú évekig működött így „zavartalanul” –, a nagyobbik és előbb diákjai, majd végzettjei kikopnak a nemzetközi „vérkeringésből”. E folyamat néhány jelét már ma is tapasztalják olyan diákjaink, akik ösztöndíjat ugyan kapnak valahol, de csere- szabatos tárgyakat nehezen találnak.

Néhány következtetés

Tézisszerűen összefoglalva érdemes szembenézni néhány gyakorlati következménnyel.

> Az egyetemek nem lehetnek „piaci szereplők”. Nem járható út az egyetemek közhasznú társasággá vagy egyéb piaci modell logikáját követő szervezeti formává való átszervezése, sőt az egyetemek maguk nem is követhetik a piac minden apró rezdülését, fejlődésüket – különös tekintettel autonómiájukra – számos más érték is befolyásolja, mint a kereslet és a kínálat. (Így például tudomány-rendszer-tani, tudományfejlesztési követelmények, más szakmai megfontolások, sőt az adott intézmény értékrendje, etosza.)

> Feltétlenül szükséges olyan „kereskedelmi kapuk” intézményi-szervezeti formák létrehozása, amelyek közvetítik az egyetem és a társadalom bonyolult kapcsolatrendszerét. Ezeknek az intézményeknek egy része társadalmi jellegű (pl. szenátus), egy része azonban egyetemi szervezeti egység, amely már működhet közhasznú társasági formában, de lehet más szervezeti megoldása, mint például vállalkozásfejlesztési központ egy egyetem mellett, informatikai központ, vezetőképző központ stb.

Szirmai Péter

Ezen a piacon a legfontosabb megrendelő az állam

presztízsét mérlegelik, másrészt a szóba jöhető intézmények megítéléséről próbálnak informálódni.

E többszörös hurkokban működő visszacsatolások egy része öngerjesztő, kumulatív hatású, hiszen a jobb tanerők szívesebben mennek a magasabb presztízsű intézményekbe, és ezek az intézmények a hallgatók kiválasztásában is előnyt élvezhetnek, ugyanis többen jelentkeznek meghirdetett helyeikre, és így nagyobb verseny alakul ki a bejutásért. Érdekes azonban annak elemzése, miért nem mondhatjuk ma Magyarországon azt is, hogy a magasabb presztízsű intézmények többlet is tudnak fizetni a jobb tanerőknek. Hazánkban sok tekintetben ennek az ellenkezőjét tapasztaljuk. Az ok első sorban az, hogy ezen a piacon a legfontosabb megrendelő, az alapvető finanszírozó az állam. Eltérő mértékben, illetve arányban, de minden egyes oktatási intézményben a normatív állami támogatás adja a bevételek döntő hányadát. Ezzel az állami megrendelés válik a piaci visszajelzések helyettesítőjévé, a piac csak második helyre szorul, akkor tölti be információs funkcióját, amikor az államilag meghatározott keretszámok feltöltésére is már képtelen az adott intézmény vagy szak.

Nem kétséges, hogy a keretszámok kialakításakor a felvételi lehetőségeket meghatározásakor az állami adminisztráció is a gazdaság trendjeit igyekszik figyelembe venni, azonban ez korántsem azonos a piac közvetlen visszajelzésével, és az állam számos más tényezőt is érték-ként kezel. Így például az elmúlt évtizedben egy új funkciója jelent meg, és mutatatható ki a felsőoktatásnak Magyarországon is: a „munkaerő-parkoltató” funkció, azaz a fiatalok tömeges beiskolázása, munkanélkü-

hatása a felsőoktatásra. Azt látjuk ugyanis, hogy a születésszám folyamatos csökkenése következtében egyre csökken a beiskolázott népesség, 2003-ban már közel ugyanannyian kerültek be a felsőoktatásba, mint ahány általános iskolást beiskoláztak. Ez nagy biztonsággal jelenti azt, hogy 18 év múlva hatalmas túlkínálat lesz a felsőoktatásban, hiszen aligha tűzhető ki célul, hogy minden végzős középiskolást további 5 évre beiskolázzunk, a folyamat során történő lemorzsolódásokról nem is beszélve. (Egy-egy adott korosztálynak napjainkban legfeljebb a fele jelentkezik továbbtanulásra!) Az említett bonyolult visszacsatolási folyamatok és az oktatás jelentős társadalmi költségei nem teszik lehetővé, hogy a szükséges kapacitásleépítések „piaci hatásokra” következzenek be, hanem állami tervezési segítségre van szükség, még akkor is, ha e folyamat – miként ezt látjuk ma az általános iskolák bezárása körüli viharoknál – nem kevés konfliktussal lesz terhes. (Meggyőződésünk szerint arra számítani, hogy a megnyíló határok jelentős mértékben változtatják e folyamat mérlegét, illúzió, ami valószínűsíthető, hogy jó esetben hozzávetőleg ugyanannyi fiatal fog külföldről hozzánk érkezni tanulni, mint ahány magyar fiatalt tanul majd a világ más felsőoktatási intézményeiben.)

Tudásgyár vagy papírgyár?

Többszintű az a folyamat, amelynek eredményeként a felsőoktatásba bekerül valaki. Bizonyára nagyon fontos a megszerezhető tudás ígérete, lehetősége, azonban legalább ilyen szerepet játszik a majdani munkaerő-piaci pozíció ígérete, amit csak kisebb részben a tudás, nagyobbrészt az adott

kétségtelen, hogy számos, különösen hosszú távú tényező ellene hat annak, hogy egészségtelenül előtérbe kerüljen intézmények vagy tanszékek hasonló törekvése. Mégis nehezen megítélhető, hogy mely iskola, hol helyezkedik el ebben az érdekrendszerben. A megítélés, amelyet elsősorban akkreditációs mechanizmusok érvényesítenek, óhatatlanul formális kritériumok teljesítésére vagy teljesítésük hiányára szorítkozik. (Természetesen éppen az eddig leírtak alapján belátható, hogy ilyen jellegű piacvédelemre szükség van, hiszen az „ügyfél”, a hallgató csak a már leírt hosszú visszacsatolási mechanizmusok után jöhetne rá arra, hogy iskolája, illetve oktatói alkalmatlanok voltak mindannak teljesítésére, amit a felvételi tájékoztatóban ígértek.)

A Bolognai Charta

E formális megközelítés – mint egyedül járhatónak tűnő út – követe-se jellemzi a bolognai folyamatot is. A Bolognai Charta nagyon röviden összefoglalható lényege, hogy bizonyos óraszámhoz (tanévmenyiséghez) köt valamilyen papírt, hozzátevé, hogy e papírnak a munkaerőpiacra elismertnek, megmértethetőnek kell lennie. Középiskolai tanulmányok befejeztével 3 év után főiskolai (Bachelor) diplomát kap a hallgató. Ezzel a papírral elhelyezkedhet vagy továbbtanulhat. További 2-3 év múlva egyetemi diplomát kap, amivel szintén elhelyezkedhet vagy továbbtanulhat. További 2-3 év múlva az újabb papírhoz jut (Masters fokozat vagy doktor), és ezzel „fejezi be” felsőfokú tanulmányait. Hozzátevé, hogy ami ezután következik, az már a Lifelong Learning része, azaz az élethosszig tartó tanulás része. A kisebbik baj, hogy ha egy intézmény

Az egyetem és a piac kapcsolódása

Polányi Károly neves magyar származású angol közgazdász mutatta ki, hogy afrikai törzsi jellegű társadalmak hogyan akadályozták meg, hogy az érkező hódítók katonai erejükkel és fejlettebb társadalmi berendezkedésükkel szétzilálják az adott társadalmi berendezkedést. Polányi kereskedelmi kapunak nevezte a kikötők és a környékükön létrejövő különleges övezeteket, ahol az érkező hódítók fogadása történt, ahol átadták az összegyűjtött rabszolgákat, átvették a törzsi vezetők a különböző felajánlott ellenszolgáltatásokat, de belül a társadalomban változatlan volt a nem árutermelő, törzsi struktúra. Ilyen „kereskedelmi kapu”-szerű intézményeket kell és lehet létrehozni az egyetemek mellett, az egyetemek holdudvarában ahhoz, hogy az egyetem kellő intenzitással figyelhessen a piacra, miközben megfelelő stabilitással működött nem piac alá rendelt funkcióit. Különösen a kisvállalkozás-fejlesztési központok, informatikai központok, innovációs központok stb. Természetesen az egyetemek mellett tudományos kutatóközpontokat találunk hasonló funkciókkal.

Ki miért jár a könyvtárba?

(Folytatás az 1. oldalról)

Tán kissé egyszerűen fogtam meg a témát, de mentőemre legyen mondva – nem vagyok az a könyvtárba járás alkati. Komolyabbra fordítva a szót, beszélhetnénk itt a könyvtár kapcsán a bizonyos időszakokban túl magas késedelmi díjakról, az épület tulajdonjogával kapcsolatos kavalkádról, a tekintélyes könyv- és folyóirat-állományról vagy a kibővült számítógépparkról, de így fennállna a ve-

szélye, hogy túl szárazra vagy tény-szerűre sikeredne ez az írás.

Nyugalom, béke, a levegőben vibráló tudásvágy, ugyanakkor ismerősök, halk jókedv, a némára állított telefonokon óvatos csevely, lázas keresés az ismeretlenben – nekem mindig ezt jelentette egyetemünk könyvtára.

Valószínűsíthető, hogy nem mindenki van így ezzel. Megfigyeléseim szerint kétféle embertípus fordul meg itt. Az elsőnek van egy feladata,

egy kötelessége, melyhez tudja, hogy előbb vagy utóbb, de szüksége lesz e szolgáltatásra. Halasztani próbálja a tortúrát, az utolsó pillanatban persze rászánja magát és nekilődül...

Ritka vendégként eleinte idegennek érzi magát, bizonytalan a katalógushasználatban, nehezen szelektál a találatok közt, de hajítja a cél, a kutatás szenvedélye. Hiába akar sietni, hisz belül tudja, jó munkához idő kell. Egy-két óra elteltével bemeleg a büfébe, elszív egy cigit,

vagy vesz egy szendvicset. Mindegy, hogy mit, csak szabaduljon a tudástömeg nyomozó súlyából. Olvasgatás helyett inkább a fénymásolót használja, hisz otthon mégis csak kényelmesebb áttekinteni a fellelt írástömeget. Kilépvén az ajtón tudja, hogy nem végzett, vissza kell térnie hamarost a határidő fenyegető közelsége miatt.

Ha már végzett az adott (sok esetben kötelező jellegű) teendőjével, igyekszik kerülni a helyet, és ha lehet, nem gondolni vissza a Zsil utcára. Felszólító levél, egy-kettő, esetleg még több. Visszatér... Ilyenkor már a ruhatárat sem használja, lepakol egy laza mozdulattal az ott lévő székre vagy az ablakpárkányra, bemeleg, s diadalittasan szorongatva a könyveket csak ennyit mond: „csak ezeket hoztam volna vissza”... azután fizet, majd kísétál, és vissza se néz a következő kényszerezett látogatásig.

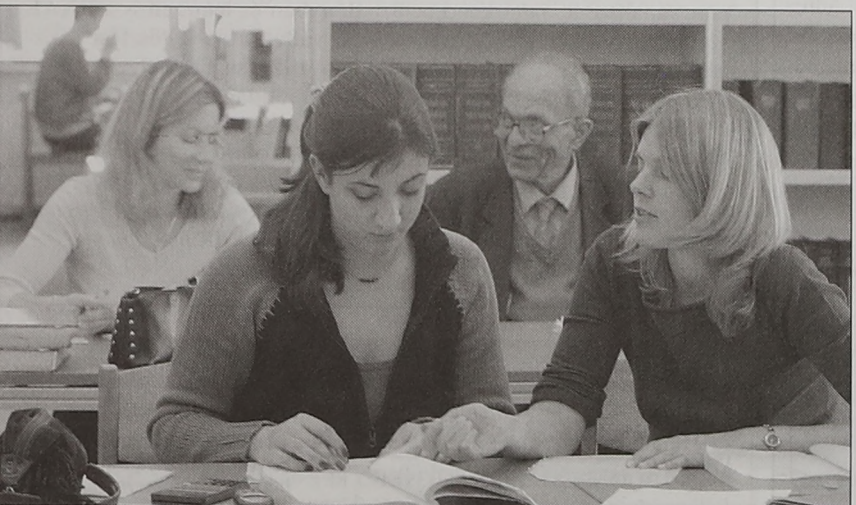
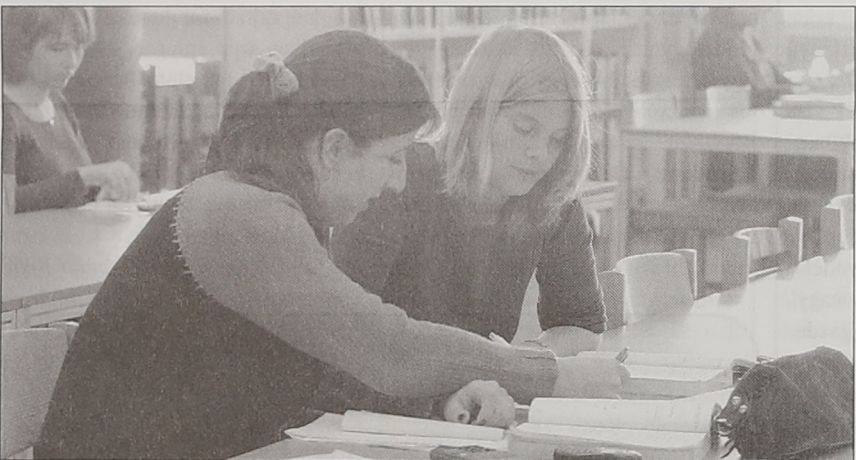
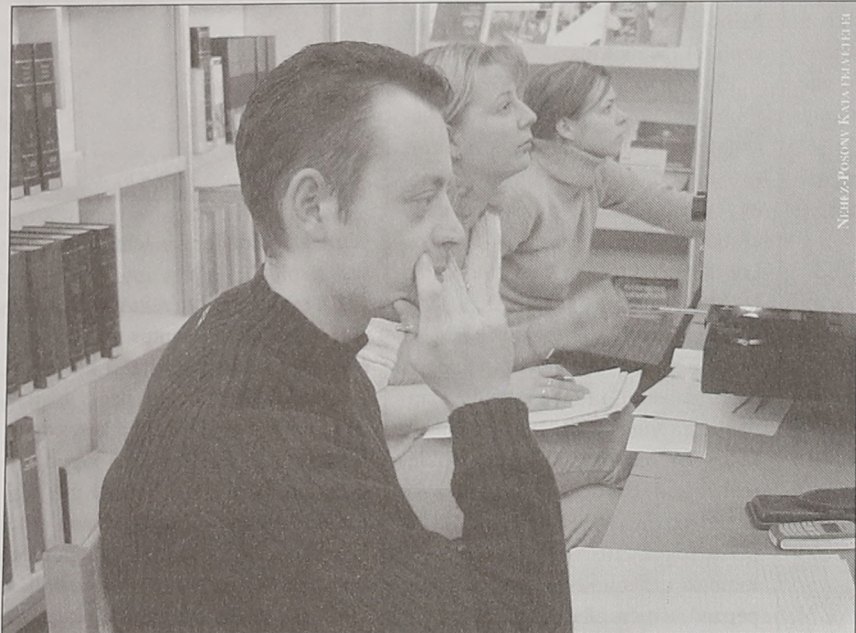
A másik embertípust joggal nevezhetjük igazi könyvtárszerető és -látogató egyénnek. Ő könyvek és újságok közt érzi jól magát. Szeret elmélyedni, órákig ülni az olvasóteremben anélkül, hogy bármelyik fizikai szükséglete kimozdítaná onnan. Még ha nincs is semmilyen konkrét dolga, akkor is szívesen teszi, hisz itt alkalom nyílhat a tanulásra, az aznapi sajtó áttekintésre, kutatgatásra vagy épp csak egy kis egyedüllétre. Ismer minden polcot, minden apró zugot, a kártyája számát kívülről fújja, rutinja még a mikrofilmek használatára is kiterjed. Még társaságot is kereshet itt bárki magának, annyi megköttéssel, hogy a hangos beszélgetés, netán a viháncolás azért nem ajánlott, viszont magadra, illetve olvasmányodra koncentrálhatsz, közben tudod, hogy ismerősök vesznek körül. Néha összenéz velük és mosolyogsz. Röhhögni azért nem fogsz, a hely jellege, komolysága ezt nem engedi. Különben

meg akinek ez nem tetszik, ugorjon át a Kinizsi büfébe, igya le magát, szívjon el egy doboz cigit, rongálja a berendezést, gorombáskodjon a kiszolgálókkal... Hát, nem sokkal jobban járt volna, ha inkább marad a könyvtárban, s némi alkohol és nikotin helyett tudást szív magába?

Hogy ki melyik típusba tartozik, vagy e kettő mely – optimális, de legalább ahhoz közelítő – elegyével érez szellemi rokonságot, azt döntse

el mindenki maga. Egy biztos: a végétét senki sem kerülheti el, az eltérés csupán annyi, hogy ki hány-szor és milyen érzésekkel lépi át azt a bizonyos, néha még sípolni is tudó bejáratot. Ez az intézmény, nevével nevezve: a BKÁE Egyetemi Központi Könyvtár a hallgatókért, a hallgatóknak van, és aki diplomát akar, annak nemcsak használnia, de értékelnie is kell.

Kovács Tamás

Pályázati anizix

Pályázok. Eldöntöttem már régen. Folyamatos halogatás, mentegőzés és vizsgaidőszak hosszas kipihenése után sürgök-forgok fel-alá a szobámban.

Fejemet fogom, hajamat tépem és mindig azt az egy papírt nézem. Lista, rajta pipák és hiányjelek. Mi nincs még meg? Mit felejtettem el? Félelmetes.

Találtam sok szimpatikus helyet, országokat, ahol még nem jártam, városokat, ahol még nem szálltam meg. A kör szűkült és szűkült szüntelenül. Latolgattam az esélyeket, a realitásokat, a nyelveket és a terveket. Végül kettő lett, kettő. A három persze biztosabb, de a kevesebb akár céltudatosságot, elszántságot, magabiztosságot is sugározhat. Sugároz.

Miközben kapargattam össze a papírokat a pályázathoz, gyakran eszembe jutott a „lakótársat keresünkre” keresztelt l'Auberge Espagnole című film.

Hatalmas Erasmus-reklámfilm, olyan, mint a tévében, csak másfél órára, és mi fizettünk, hogy láthassuk. Kedves kis film, többek közt engem is igen belelkesített. Csak egy dolgot nem tudtam kiverni a fejemből, de

azt nagyon nem. A film kirekesztő volt, diszkriminatív. A film európaiakról szól, „mindannyian európaiak vagyunk” szlogennel, de látott benne akárki egy közép- vagy kelet-európaiat? Többször láttam a filmet, számoltam: zéró, nulla.

Őszintén remélem, nem vetíti előre jövőbeli helyzetünket Európában. A nagy Európában. Mert a Lajtától nyugatra Európa egyenlő unió, más nem létezik.

Nehéz ám, nehéz. Lelkesen koncentrálok, sokadszor ellenőrzöm, megvan-e minden. Borítékba be, óvatosan. Kár, úgyis megnézem még egy párszor minden megvan-e: jelentkezési lap (Online + fénykép), tanulmányi szerződés (tantárgyak kredittel), indexmásolat, nyelvvizsgák (másolat), igazolások, ajánlások és önéletrajz. Huh. Átnézem még egyszer. Az ördög a részletekben bújik meg, ugye.

Itt állok az ajtó előtt. Leadom. Aztán csak várok. Ha mindenem megvan, semmi gond nem lehet. Van egy régi mondás: A szerencse a bátrakat szereti.

A. D.

Több mint buli az Álligon

Az őszi félévet lezáró vizsgaidőszak az államigazgatási főiskolán mindig többet jelent pusztán megmérettetésnél. Ennek oka, hogy a második évfolyamos hallgatók ilyenkor vannak túl tanulmányaik felén. Ebből az alkalomból idén is nagyszabású felező bulit szervezett a HÖK a Wigwamba. A helyválasztás már önmagában garanciát jelentett a fergeteges estére, s ezt csak fokozta a zenei kínálat színes palettája. Pop, rock, rock and roll, mulatók egyveleg, slágerek és újdonságok kiválóan összeválogatva, hogy egy percig se álljon meg a lábad. Az est fényét pedig a fél egykor színpadra lépő Groovehouse emelte, akik, igaz, csak öt nótá erejéig táncoltattak meg minket, mégis tovább fokozták az éjszaka jó hangulatát. Akinek ez sem volt elég, az élhetett a kettőt fizet hármát kap tequila akcióval. Persze ez már csak a ráadás volt.

Ami igazán emlékeztetett erre az ÁF bulit, az sokkal inkább az, hogy együtt ünnepelhettünk azokkal, akiket megszerettünk. Azokkal, akikkel átéljük főiskolai éveink eddigi örömeit, csalódásait. Azokkal, akik immár részesei lettek végérvé-

nyesen életünknek. Ez a felezés kettős érzelmeket vált ki mindannyiunkból. Egyrészt örülünk, hiszen eljutottunk odáig, ami még 2002 szeptemberében olyan távolinak tűnt.

Aztán eszünkbe jut a gólyatábor Egerben. Az ismerkedő est a budai kiskocsmában, amelyen bátoritanul próbáltunk kapcsolatokat kialakítani. Aztán ott volt a gólyabál a Duna palotában. A szint-bulik. Az éjszakába nyúló beszélgetések, szerelmek, csalódások, álmok.

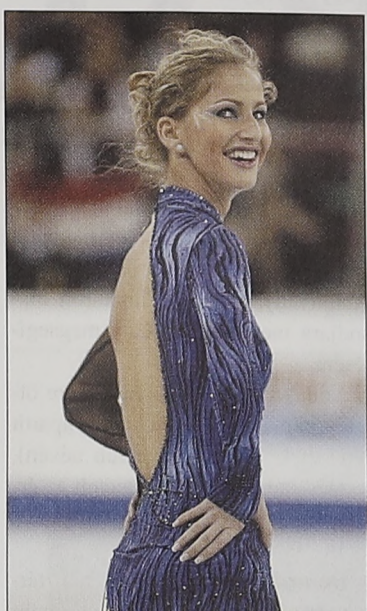
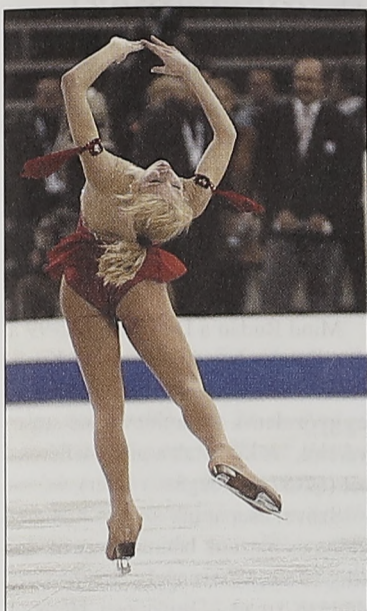
Megküzdöttünk Bibóval, Weberrel és az ágenssel. S tettük, tesszük ezt azért, hogy innen kikerülve ne csak kollégák, hanem annál többek, barátok legyünk.

Tudom, még hátra van másfél év, még sok minden vár ránk. Mégis, valahogy elszorul a szívünk...

A végéhez közeledve lassan rájövünk, hogy – minden nehézség ellenére – a célhoz vezető út a legszebb. Biztatásként pedig csak annyit: lehet, hogy a felén túl vagyunk, de még ugyanennyi vissza van. S hiszem, hogy hátralévő utunk még sok jót tartogat számunkra.

Magyar Aletta

Tavasza a télben

NÉHEZ-POSONYI KATA FELVÉTELEI

A Karrier Iroda aktuális állásajánlatai és programjai

Deloitte&Touche
 – Könyvvizsgáló asszisztens
Kereskedelmi és Hitelbank Rt.
 – Hitelelemző, Ügyfélkapcsolati asszisztens
 – Informatikus belső ellenőr
Kraftfoods
 – Human Resources Intern
Process Solutions
 – Frissdiplomás Program
Procter&Gamble
 – Assistant Brand Manager
 – Management Information Consultant
 – Product Supply Planning Manager
Reuters
 – Trade&RM Trainee

❖
Szakmai gyakorlatok
Kereskedelmi és Hitelbank Rt.
 – Gyakornok
Process Solutions
 – Szakmai gyakorlat számvitel területen
Procter & Gamble
 – Management Information Services Internship

❖
Márciusi programok:
 11.: Deloitte Nyitott Ház
 18.: Ernst&Young Karrier Pizza
 22–23.: Próbaintertjük magyar és angol nyelven
 23.: KPMG cégprezentáció és tesztírás
 23–24.: Közgáz KarrierExpo 10.00–16.00
 26.: PricewaterhouseCoopers Open Doors
 PricewaterhouseCoopers International Leadership Summit 2004 (esettanulmányverseny Portugáliában, jelentkezési határidő: március 31.)

További információk: személyesen a Közgáz Főépület 31-es szobájában, telefonon: 6086-os, 6080-as mellékeken vagy 216-2782, 215-5538.

Pályázati kiírás

A BKTE Alapítvány kétfordulós pályázatot hirdet a BKÁE hallgatói számára a következő témában:

Tudásra épülő kipörgetett (spin off) vállalkozások keletkezése és fejlődése

Pályázhatnak: A BKÁE alapképzés negyedik, ötödik évfolyamán tanulmányaikat folytató diákok és PhD-hallgatók.

Az első fordulóban a pályázók

1. A megadott témakörök valamelyikéhez kapcsolódóan rövid, 2-4 oldalas esszében fejtik ki álláspontjukat:

- A spin off vállalkozások keletkezése és fejlődése – hogyan vizsgálhatók, milyen módszerekkel elemezhetők ezek a vállalkozások.
- Egy konkrét spin off vállalkozás keletkezése és fejlődésének főbb állomásai.
- A spin off vállalkozások szabályozási környezetének jellemzői Magyarországon.

2. Elkészítik a második fordulóban készítenő tanulmány tervezetét. A tanulmánytervezetben az esszében röviden vázolt gondolatok részletes vizsgálatának tematikáját várjuk.

A második fordulóban a kiválasztott pályázók elkészítik tanulmányaikat, amelyek terjedelme legalább 25, legfeljebb 40 A/4 méretű gépelt oldal.

Az elkészült pályaművek közül

a zsűri az egyes kategóriákban egy vagy két nyertest díjazhat. A pénzdíjon kívül a második fordulóba bejutott valamennyi pályázónak egyenként 10 ezer forint mértékben megtérítjük a pályázati munka során felmerülő költségeit.

1. helyezés 200 ezer forint
2. helyezés 150 ezer forint
3. helyezés 100 ezer forint

Az első fordulóban elkészítendő munkák leadási határideje: **2004. április 5., 12 óra.**

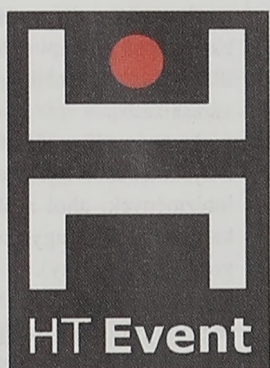
A második fordulóba jutottak pályamunkáinak leadási határideje: **2004. május 31., 12 óra.**

Kérjük, hogy pályázataikat névvel, évfolyamuk és elérhetőségük feltüntetésével, 2 nyomtatott példányban, valamint lemezen a BKÁE/IKU (1087 Könyves Kálman krt. 48–52., III em., 316. szoba) címre juttassák el.

A pályázó tudomásul veszi, hogy az Alapítvány jogosult a pályázatra beadott műveket mint az Alapítvány saját működése közben létrejöttéket, korlátozás nélkül saját céljaira felhasználni.

A pályázat tartalmával kapcsolatban konzultációs segítséget nyújt: Inzelt Annamária (IKU igazgató, 1258), Könczöl Erzsébet (BKÁE fejlesztési igazgató, 6350). A pályázattal kapcsolatos kérdéseiket a következő címen tehetik fel:

erzsebet.konczol@bkae.hu.

Reklámügynökség keres 18-30 év közötti lányokat és fiúkat rendezvényekre, promóciókra.

Feltétel:

jó kommunikációs készség, ápoltság, megbízhatóság, lányoknál csinos alkat.

Jelentkezés:

2db fotóval (1db egész alakos, 1db közeli arckép)

Regisztrációs díjunk nincs.

Jelentkezni lehet:

Csáki Krisztinánál, 06 20/203-9423

KÖZGÁZ KARRIEREXPO

**BKÁE Aula
Budapest IX., Fővám tér 8.**

Budapesti
Közgazdaságtudományi
és Államigazgatási
Egyetem

**2004.
TAVASZ**

március 24–25., 10–16 óráig

Információ:
 telefon: 1/215-5538, 1/216-2782
 e-mail: karrierexpo@bkae.hu
 web: www.karrierexpo.bkae.hu

**Kiemelt
médiapartner:** **jobline.hu**

Médiapartner: **NÉPSZABADSÁG**

Janda, azaz Kiss János (1964–2003), a Pénzügyminisztérium munkatársa, egyetemünk oktatója, 39 évet élt. Meghalt, fájdalmasan fiatalon. Bár nem volt nős, gyermekei sem születtek, mégis hagyott maga után árvákat. Másfél évvel ezelőtt balesetben elhunyt sógora három kislányát vette magához, de tavaly nyáron rá is lecsapott az alattomos betegség...

Kiss János a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen, vagyis itt szerzett diplomát 1987-ben. Népszerű, szerény srác volt. Népes baráti társasága volt a Ráday Klubban, ahová még a koleszos évei kötötték, az SG-ben, ahol sokáig tanított, az S-Team SE focicsapatban, ahol a villanyfényes bajnokságban játszott. Az egyetem után egy évig az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalnál dolgozott, majd 1988-tól a Pénzügyminisztérium munkatársa lett a Költségvetés-politikai Főcsoportban. Ott is ugyanaz a szerény, barátságos munkatárs volt, kivéve kollégái osztatlan elismerését. Nagy munkabírású volt, jelentős részt vállalt az államháztartási reform munkálataiból. 2002-ben az elsők között nevezték ki a főtisztviselői karba, és munkássága elismerésül – halála után – a pénzügyi terület legmagasabb kitüntetését, a Heller Farkas Szakmai Díjat is megkapta.

Jellemző rá, hogy amikor hűgának férje autóbalesetben életét veszítette, három kislányt hagyva maga után,

Janda elment...

szó nélkül befogadta őket, gondoskodott róluk, támogatta a három gyermeket egyedül nevelő anyát.

Amikor tavaly fölvettem az Államháztartás és költségvetés tárgyat, rögtön szimpátiát ébresztett bennem a kedves, láthatóan nagy szakérte-

lemmel bíró, munkahelyéről egyből az egyetemre siető „Tanár Úr”. Am ahogy közeledett a nyár, mind többször kellett helyettesítőt hívnia maga helyett, mint ahogy már nem is ő tartotta a vizsgákat. Akkor temették.

Azt mondják a böles emberek,

Noémi, Kamilla, Evelin

A Janda Alapítvány célja:

Kiss János volt PM-dolgozó kiskorú unokahúgainak (Evelin Zsuzsanna, Ivett Noémi, Olívia Kamilla) tanítása, segítése (étkezés, ruházkodás, gyógykezelés, tanulás, továbbtanulás, megfelelő lakáskörülmények biztosítása)

Az alapítvány már rendelkezik saját számlaszámmal:

OTP Bank Rt.
11711041-20860916

hogy mindenkiről a halála után derül ki, mennyien szerették. Kiss Jánost, vagy ahogyan a barátai hívták, Jandát nagyon sokan szerették. Megmozdultak kollégái, volt egyetemi társai, barátai.

Kollégái közül talán dr. Naszvádi György állt hozzá a legközelebb. Kiss János barátai szerint gyakorlatilag apaként tekintett fiatal munkatársára. Az ő és még sok másik barát kezdeményezésére jött létre a Janda Alapítvány, a három, immáron másodjára megárvult kislány megsegítésére.

Voltak olyanok, Herczeg Imre ötletén kapva, akik emlék kártyapartit rendeztek (Desperado Klub néven), természetesen a teljes bevételt az árváknak ajánlva fel. Itt 510 ezer forint gyűlt össze.)

De nem feledték azok a régi társak sem, akikkel szerdánként együtt focizott. Ők emléktornát rendeznek elhunyt barátjuk emlékére, így a hagyományos őszi SG Focikupát tavaly novemberől Janda Kupának nevezik...

Végzőként nehéz bármit írnom. Csupán idézni tudom kollégáim búcsúját:

„Ismerek Téged, úgy érzem, hogy nem szeretnéd, hogy itt most sokat sírjunk. Úgy gondolom, csak azt szeretnéd, amit mindig is kívántál, hogy a környezeted, munkatársaid, családod egymást szeretve, békében éljen.”

Sztancsik Richárd

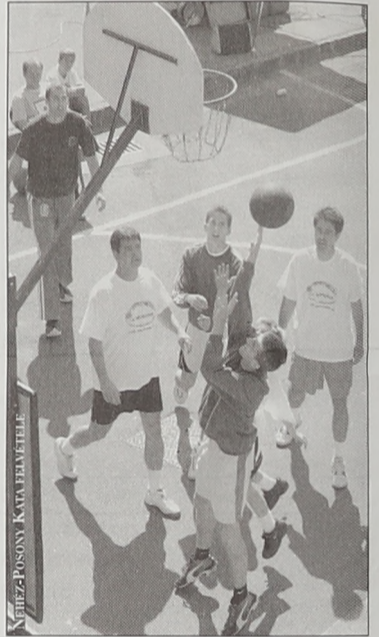
Továbbra is: győzelmeik!

A Közgáz NB II-es kosárlabdacsapata – megtartva jó szokását – továbbra is győztesen hagyja el a játékeret, így magabiztosan tartja második helyét. Természetesen a szurkolók sem pártoltak el, bár erősen ingadozó létszámmal, de mindig ott vannak, ahol a csapat játszik.

Mind Budán a Diana SE (82-99 a mieinknek), hazai pályán a 12 Karátos Iskola (50 hazai szurkoló, 93-77-es győzelem), valamint ÁF-es „testvéreink” is kikaptak a piros-fehérektől (67-57-es közzgázós siker).

Szóval csapatunk szépen menetel előre, és bizzunk benne, hogy az április 19-én, vasárnap 16 órakor kezdődő Közgáz – Budapesti Honvéd csúcsderbin fiaink legyőzik az eddig veretlen Honvédot. De ott aztán minden szurkoló támogatására szükség lesz!

Sz. R.

Ősz a flaszteren

Karriertanácsok pályakezdő diplomásoknak

A magyarországi karrierirodák összefogásának eredményeként egy tanácsadó kiadvány megjelentetésével segítik a friss diplomások elhelyezkedését. Az Útmutató „Karriertanácsok pályakezdő diplomásoknak” kiadvány célja, hogy a felsőokta-

tásban végző fiatalok minél nagyobb részének megkönnyítse a munkavállalás, az elhelyezkedés folyamatát.

A 74 oldalas Útmutató tartalmazza mind az álláskeresés fortélyait, mind a munkavállaláshoz szükséges tudnivalókat; pályorientáció és

az ideális ajánlat kiválasztása, állásajánlatok felkutatása, a jelentkezési csomag összeállítása (önéletrajz-, kísérőlevél- és szerződésminiták), kiválasztási folyamat lépcsőfokai, interjútipusok, lehetőségek a különböző szakterületeken, illetve az Európai Unióban, tanulmányi és munkaszerződés, munkajog, továbbtanulás, vállalkozás.

Ezek az információk jelentős mértékben segítik az álláskereső fiatal diplomások indulását és eligazodását a munkaerőpiac útvesztőiben.

A kiadvány az olvasóval együtt halad végig az álláskeresés fázisain, olvasható formában készíti fel a „nagy megpróbáltatásra”. Ugyanakkor ez az út szakaszokra bontható, hogy azok is könnyen megtalálják az őket érdeklő részeket, akik már több állásinterjú is részt vettek, de még nem találták meg „álmaik állását”, valamint akik már hallgatóként is dolgoztak.

A szakmai munkában, a szerkesztésben a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, a Szegedi Tudományegyetem, a Debreceni Egyetem a Miskolci Egyetem, illetve a Pé-

csi Tudományegyetem karrier tanácsadóval foglalkozó irodája vett részt. A 25 000 példányban megjelenő Útmutató e hat egyetem hallgatói mellett eljut számos hazai felsőoktatási intézmény végzőseihez, az állásbörzék látogatóihoz is.

Az Útmutató hiánypótló jelentősége kiemelendő, mivel a mai friss diplomásoknak fel kell készülniük arra, hogy akár hosszú hónapokig sem találnak a végzettségüknek megfelelő állást, sőt napjainkban már a munkanélküliség réme is fenyegeti őket. A cégek sem a pályakezdeket keresik manapság, hanem a fiatal, de már tapasztalattal rendelkező diplomásokat, akik már valahol bizonyítottak, ismertek a képességeik, a szükséges (át)képzésük rövidebb ideig tart és költséghatékonyabb. A friss diplomások iránti kereslet napjainkban szűkül, ugyanakkor az egyetemokről, főiskolákról egyre több végzős kerül ki. Ez az állapot talán csak átmeneti, és a gazdaság élénkülésével várhatóan ismét nő a munkaerő-piaci kereslet. Ennek ellenére a fiatal szakembereknek még komolyabban kell venni az álláskeresést, a munkavállalásra való felkészülést: érdemben látogatniuk

az állásbörzét, felkeresni a karrierirodákat, így találkozhatnak a cégek képviselőivel, illetve megismerhetik az elvárásait!

A terjesztés elsődleges helyszínei azon felsőoktatási intézmények, ahol működik karrieriroda (Magyarországon 15 intézmény). A kiadvány országos terjesztését segíti a Hallgatói Szolgáltatók Országos Szövetsége (Haszosz) is. Az Útmutatóhoz a 2004 tavaszának első állásbörzén, Szegeden juthatnak hozzá az érdeklődők. Ezután folyamatos a terjesztés, hiszen az állásbörze-felkészítő előadások, az irodák által állandó jellegű és minden félévben szervezett karrierkurzusok, szemináriumok és előadások márciustól folyamatosan indulnak. A sort a diplomaosztók zárják. A karrierirodák folyamatos szolgáltatásai iránt érdeklődő és azt igénybe vevő végzős hallgatók az intézményekben személyesen is átvehetik az Útmutatót. Természetesen a személyes találkozások alkalmával a karrierirodák tanácsadó munkatársai a további kérdésekre is szívesen válaszolnak, illetve a problémákra megoldást kínálnak.

(X)

ÚTMUTATÓ 2004.

**KARRIERTANÁCSOK
PÁLYAKEZDŐ
DIPLOMÁSOKNAK**

közgazdász

A Budapesti

**Közgazdaságtudományi és
Államigazgatási Egyetem
közeleli és kulturális hírlapja**

Megjelenik szorgalmi
időszakban havonta.

A szerkesztőbizottság elnöke:

Gálik Mihály

Főszerkesztő:

Faragó József

Felelős szerkesztő:

D. Szekeres Ágnes

E számunk munkatársai:

Ambrus Dávid, Bródy András,

Gálfi Lilla Zs., Gincsei Tamás,

Ifj. Szalai Ferenc, Kovács Tamás,

Magyar Aletta, Pető Szabolcs,

Sándor Béla, Szirmai Péter,

Sztancsik Richárd,

Végh László Flórián

Fotó: Nehéz-Posony Kata

Tipográfia: Lorentz Áttila

Szerkesztőség és kiadó:

1093 Budapest, Fővám tér 8.

Tel.: 218-0356

E-mail: kozgazdasz-ujzag@bkae.hu

Kiadja a BKÁE rektora

Szerkesztőségi főigazgató:

kedd-csütörtök 12.00–14.00 óra,

144-es szoba

Tördelés, nyomdai előkészítés:

Perjési Grafikai Stúdió

Nyomdai kivétel:

Petró-Land Nyomda

ISSN: 0230-7529